

udviklingsindsats, hvorfor det ville være vanvittigt at afskaffe disse. I dag har hovedparten af samtlige kommuner blandt andet som konsekvens af erhvervsfremmelovene vedtaget et erhvervsudviklingsprogram, hvor man oftest sammen med de lokale virksomheder har analyseret lokalområdets styrker og svagheder med henblik på at udarbejde en erhvervsstrategi for området. Lovene har ligeledes medført oprettelsen af en lang række erhvervsudviklingsselskaber, hvor kommuner og amter sammen med private forsøger at skabe og tiltrække vækst og udvikling til områderne.

Fremskridtspartiets forslag vil være en katastrofe ikke mindst for de tyndtbefolkede egne af landet, hvor kommunerne i dag gør en stor indsats for at tiltrække vækst og beskæftigelse i lokalområdet. Hvis det kommunale selvstyre skal have nogen mening, må det være sådan, at kommunerne har mulighed for at påvirke såvel udgifter som indtægter i kommunen.

Et andet aspekt ved sagen er, at kommuner og amter på en lang række områder besidder unikke kundskaber, der er opbygget gennem årtier. De kvalifikationer skal vi naturligvis udnytte bedst muligt, uanset om de befinder sig i offentligt eller privat regi. Et effektivt middel i den forbindelse er f.eks. erhvervsudviklingskontrakter, hvor det offentlige og private går sammen og gensidig beriger hinanden. Det danske samfund har ikke råd til ikke at udnytte det store potentiale, den offentlige sektor besidder.

Fremskridtspartiets forslag er et udtryk for en gammelliberalistisk opfattelse om, at den offentlige og private sektor er hinandens modsætninger. Problemet med opfattelsen er blot, at sådan er virkeligheden ikke og sådan ser virkeligheden ikke ud. Socialdemokratiet er af den opfattelse, at de to sektorer er hinandens forudsætninger. Jo mere de to sektorer kan udnytte hinandens erfaringer og viden via et samarbejde, des bedre står Danmark i forhold til at erobre fremtidige arbejdspladser. Socialdemokratiet vil ikke være med til at hindre en sådan udviklingsmulighed. Socialdemokratiet vil derimod skabe rammerne for udvikling og ikke for tiltag, der forårsager stilstand og tilbagegang. Derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

L 47 er, som ministeren også nævnte det, en genfremsættelse af Fremskridtspartiets forslag,

der blev førstebehandlet, umiddelbart inden valget blev udskrevet i februar måned.

Det er næppe nogen hemmelighed, at lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter ikke har rødder i Venstres have.

Loven om kommunal erhvervsudvikling er en eklatant fejltagelse, og Venstre er fortsat modstander af offentlige erhvervsaktiviteter, som oftest i virkeligheden dybest set er konkurrenceforvridende i forhold til private firmaer. Det er da en selvfølge, at der er et samspil og et udstrakt samarbejde mellem virksomheder i amter og kommuner for at prøve at styrke det lokale og det private erhvervsliv. Og selvfølgelig er det i de forskellige instansers – altså stat, amt og kommune – egen interesse at gøre livet så nemt for virksomhederne som overhovedet muligt, og der ser jeg i virkeligheden for mig utallige muligheder.

Kommunerne både kan og bør være utrolig servicemindede over for virksomhederne. De skal være hurtige i sagsbehandlingen, og de skal være fleksible, når de diskuterer mulighederne med virksomhederne. Amterne kan jo undlade at gøre livet surt og besværligt for virksomhederne og sikre en god og en effektiv infrastruktur. Og staten kan jo også yde sit bidrag ved at lette det administrative bøvlg og i øvrigt inden for f.eks. forskningsområdet være en aktiv og en positiv medspiller. Men at politikere skulle være bedre til at drive virksomheder for skatteborgernes penge, end private virksomheder er det for egne penge, nægter jeg simpelt hen at tro på, og jeg vil også tro, at det vil være vanskeligt at finde eksempler, der kan bekræfte det, og let at finde eksempler, der kan bevise det modsatte.

Kommunerne har rundtomkring brugt loven i et forsøg på at gennemføre en eller anden form for systemeksport. Det har bestemt ikke været nogen succes, og Kommunernes Landsforening erkender jo selv i en rapport, at kommunerne stort set ikke er gearet til at løse den her opgave.

I lighed med tidligere er vi fra Venstres side enige i de intentioner, der ligger i lovforslaget, om klare skillelinjer mellem offentlige og private investeringer, og Venstre kan med de bemærkninger støtte lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

Vi, De Konservative, har hele tiden været og er fortsat dybt skeptiske over for og modstandere